

ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

Ἡ ἕκτακτος Συνεδρίασις Αὐτῆς Ε΄/16.11.2007 ἐκ.ἡμ.

Α΄. Κατὰ τὴν 16ην Νοεμβρίου 2007 ἐκ.ἡμ., συνῆλθεν εἰς τὴν ἕκτακτον Αὐτῆς *Συνεδρίαν Ε΄* ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι.

α. Τῆς συνεδρίας Αὐτῆς προΐστατο, ὡς *Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος*, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, συνεδρευόντων τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσοστόμου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, τελούντος χρέη *Γραμματέως*, συμμετεῖχον δὲ ἐκτάκτως ὁ ἡμέτερος παρεπιδημῶν ἐν Ἑλλάδι Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ἀλανίας κύριος Γεώργιος, ὡς καὶ ὁ ἄρτι ἀφικθῆις ἐξ Οὐκρανίας Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ὀδησοῦ καὶ Ταυρίδος κύριος Ἀγαθάγγελος, Πρόεδρος τῆς Προσωρινῆς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς.

β. Αἱ δύο, πρωϊνὴ καὶ ἀπογευματικὴ, συνεδρίαί τῆς πολυώρου *Συνεδριάσεως Ε΄* ἐπραγματοποιήθησαν ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ Ἔδρᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἥτοι ἐν τῇ παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

* * *

Β΄. Τὴν διπυρρμένην Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον ἀπσχόλησεν ἀποκλειστικῶς ἐν καὶ μοναδικὸν θέμα, μὲ πολλὰς βεβαίως παραμέτρους, ἐξ οὗ καὶ τὸ πολυώρον τῶν δύο συνεδριῶν Αὐτῆς, τὸ ἐξῆς:

Ἡ πλήρης ἐνεργοποίησις τῆς Ἀποφάσεως 7, τῆς ληφθείσης κατὰ τὴν τακτικὴν ἐπίσειον Συνεδρίασιν ΛΔ΄/4.10.2007 ἐκ.ῆμ. τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῶν Ἐνισταμένων, ἥτοι ἡ ἀνάδειξις καὶ ἰσχυροποίησις τῆς κοινωνίας ἡμῶν μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθαγγέλου, περαιτέρω δὲ ἡ σύμπραξις ἡμῶν εἰς ἀρχιερατικὰς χειροτονίας, ὅταν τοῦτο μᾶς ζητηθῆ, προκειμένου νὰ ἐνισχυθῆ ἡ διοικητικὴ δομὴ τῆς Δικαιοδοσίας αὐτοῦ.

α. Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, ὑπεδέχθη εἰς τὴν κοινὴν Συνεδρίασιν τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπον Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθάγγελον, μὲ εἰδικὸν [Προσφωνητήριον Λόγον](#) ἀναφερθεὶς εἰς τὰς ἱστορικὰς ἀπαρχὰς τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς καὶ τῶν Ἑλλήνων Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου, εἰς τὴν πῶσιν τοῦ ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Λαῦρον τμήματος τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ., διὰ τῆς ἀθετήσεως τῆς Ἱστορικῆς Κληρονομίας Αὐτῆς, εἰς τὸ ἱστορικὸν χρέος τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου κ. Ἀγαθαγγέλου νὰ διατηρήσῃ ἀνόθευτον τὴν Κληρονομίαν αὐτήν, ὡς καὶ τὴν ἀμετακίνητον θέλησίν μας νὰ συμπαρασταθῶμεν εἰς τὸν ἱερὸν αὐτοῦ ἀγῶνα μὲ τρόπους σαφεῖς καὶ συγκεκριμένους.

• Ὁ Θεοφ. Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος ἐτόνισε μὲ ἰδιαιτέραν ἔμφασιν, ὅτι **«ἡ στιγμή αὐτὴ εἶναι ἱστορικὴ, ἐφ’ ὅσον ἀποτελεῖ ἕναν ἐξέχοντα σταθμὸν στὴν κοινὴ πορεία μας, οἱ ἀπαρχὲς τῆς ὁποίας ἀνάγονται στὴν δεκαετία τοῦ ’60· ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἔναρξιν μιᾶς ὄντως νέας περιόδου στὸν κοινὸ καὶ πολυμέτωπο ἀγῶνα μας γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας».**

Καὶ κατέκλεισεν, εὐχόμενος ὅπως

«ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος εὐλόγησῃ τὴν κοινὴν μας αὐτὴν Συνεδρία, ὥστε νὰ εἶναι καρποφόρος καὶ οἰκοδομητικὴ, στὴν προοπτικὴ πάντοτε τοῦ Ἐνωτικοῦ Ὁράματός μας καὶ στὰ ὄρια τῆς κοινῆς μας Ἱστορικῆς Κληρονομίας».

β. Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κύριος Ἀγαθάγγελος, εἰς τὴν Ἀντιφώνησιν αὐτοῦ, ἡ ὁποία διεκρίνετο διὰ τὸν εἰρηνικόν, σοβαρὸν καὶ ἐμβριθῆ χαρακτήρα της, ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς προσφάτου τραγωδίας τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς μέχρι καὶ τῆς ἐνώσεως αὐτῆς μὲ τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας καὶ τὸν ἀντι-συνοδικὸν τρόπον δραστηριοποιήσεως τῶν ἐνωτικῶν μέχρις ἐπιτεύξεως τοῦ σκοποῦ των.

Ἰδιαιτέρως, ὑπεγράμμισε τὴν ἀνάγκην ἀποκαταστάσεως τοῦ τρωθέντος κύρους τῆς γνησίας Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ὡς ἱστορικῆς πλέον συνεχείας Αὐτῆς.

γ. Ὁ Θεοφ. Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, τῆ συναινέσει πάντων τῶν παρόντων Ἀρχιερέων, προέτρεψεν ἐνθέρμως τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπον κ. Ἀγαθάγγελον νὰ προχωρήσῃ σταθερῶς εἰς τὸ ἱερὸν ἔργον του καὶ νὰ μὴ καμφθῆ ἀπὸ τὸν *πειρασμὸν* τῆς ἀποθαρρύνσεως, ὅσας δυσκολίας καὶ ἄν ἀντιμετωπίσῃ.

• Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας εἶναι ἐτοίμη νὰ τὸν βοηθήσῃ ποικιλοτρόπως καὶ τώρα καὶ εἰς τὸ μέλλον.

δ. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος κ. Ἀγαθάγγελος ἀπήντησεν εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους ἐρωτήσεις, τεθείσας ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, πρὸς διασάφειν ποικίλων θεμάτων θεολογικῆς, ἱστορικῆς καὶ πρακτικῆς σημασίας.

• Αἱ ἀπαντήσεις τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου κ. Ἀγαθαγγέλου διεκρίνοντο διὰ τὴν εἰλικρίνειαν, πληρότητα καὶ σοβαρότητα αὐτῶν, ὁ δὲ Σεβασμιώτατος ἦτο μέχρι τέλους γλυκὺς, ὑπομονετικὸς καὶ ἤρεμος, *μετρῶν* τὸ κομβοσχοίνιόν του.

Γ'. Κατὰ τὴν πρωϊνὴν συνεδρίαν, ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὰ ἐξῆς ἐν γενικαῖς γραμμαῖς θέματα:

α. Εἶναι πλῆγμα ὁ χωρισμὸς ἀπὸ ἀγαπητὰ πρόσωπα, λόγῳ τῆς *ἐνώσεως* Διασπορᾶς-Μόσχας. Ὑφίσταται ἀνάγκη νέων Ἀρχιερέων, προέχει ἡ ὀργάνωσις τοῦ μὴ ἐνωθέντος *τμήματος*. Οἱ ἀποχωρήσαντες τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ. πρὸ τῆς *ἐνώσεως* προέβησαν εἰς πρακτικὰς καὶ διεκέρυξαν θέσεις ἐκκλησιολογικὰς, μὴ συμφώνους πρὸς αὐτὰς τῆς γνησίας Ρ.Ο.Ε.Δ. Ποῖα τὰ κριτήρια, διὰ μίαν ὀρθὴν στάσιν.

β. Περὶ τοῦ ἀειμνήστου ἀρχιεπισκόπου Λαζάρου (Ζουρμπένκο, † 2005) καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Τύχωνα.

• Προετάθη εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. κ. Ἀγαθαγγέλου νὰ ἐπιστρέψουν ὅθεν ἀπεχώρησαν καὶ νὰ ἐξετασθῆ συνοδικῶς ἂν δύνανται νὰ ἀποτελοῦν μίαν ἰδίαν *Δικαιοδοσίαν*, ἀλλὰ μέχρι στιγμῆς δὲν ὑπάρχει σαφὴς ἀπάντησις αὐτῶν· δὲν δύνανται νὰ ἀναγνωρισθοῦν ὡς *Δικαιοδοσία*.

γ. Ἀναφορὰ εἰς ἄλλας ἐπισκοπικὰς -μὴ κανονικὰς ομάδας (Βαλεντίνου, Βιταλιανῶν κ.ἄ.) ἐντὸς Ρωσίας καὶ ἐπισήμανσις, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀκραιῶν ἐκκλησιολογικῶν τάσεων αὐτῶν.

• Ὑποστήριζεται ἡ ἱεραποστολικὴ προοπτικὴ τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς (ἀναφορὰ εἰς Ἀγίους Τόπους/Ἱεροσόλυμα, Ἀιτὴ κ.ἄ.).

• Ἐκφράζεται συμφωνία διὰ τὸ ἐνδεχόμενον διαφοροποιήσεως, κατόπιν συνοδικῆς διασκέψεως, τοῦ τίτλου «Ρωσικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς», ὥστε νὰ μὴ προκαλῆται σύγχυσις, ἐφ' ὅσον ἡ Δικαιοδοσία Αὐτῆς ἐπεκτείνεται καὶ ἐντὸς τῆς Ρωσίας.

δ. Ὁ Θεοφ. Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, τῆ ἀρωγῆ καὶ ἐτέρων συνοδικῶν Μελῶν, διασαφηνίζει εἰς τὸν ἐρωτήσαντα Σεβασμιώτατον δύο σημαντικὰ ζητήματα, πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀνεξέλεγκτος φημολογία προκαλεῖ σύγχυσιν, τὰ ἀκόλουθα:

1. Ποία εἶναι ἡ φύσις τῶν ἐκκλησιολογικῶν μας διαφορῶν μετὰ τῶν ἄλλων Δικαιοδοσιῶν τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, ἰδίως δὲ μετὰ τῆς ἐπικρατεστέρας Συνόδου, ἡ ὁποία φέρεται ὡς διάδοχος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου, ποῖοι οἱ λόγοι τῆς ἀκοινωνησίας ἡμῶν μετ' αὐτῶν, ποία ἡ κοινὴ ἐκκλησιολογικὴ βάση τῆς ἐνώσεώς μας μετὰ τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς (1994) καὶ ὅτι ἐξ αἰτίας κυρίως τῆς ἐκκλησιολογικῆς ἑτερότητας Ρ.Ο.Ε.Δ. καὶ λοιπῶν «Γ.Ο.Χ.» αἱ κατὰ καιροὺς ἐπιτευχθεῖσαι ἐνώσεις (δεκαετία '70) διεγράφησαν.

Ἄπαντες οἱ ἐν Ἑλλάδι τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου διακηρύσσουν, ἐκάστη ὁμὰς δι' ἑαυτήν, ὅτι ἀποτελοῦν δῆθεν τὴν Μίαν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἱεροῦ Συμβόλου, ὅτι πάντες οἱ μὴ κοινοῦντες αὐτοῖς δῆθεν εὐρίσκονται ἐκτὸς Ἐκκλησίας· δηλαδή, ἔχουν ἀπολέσει τὴν αἴσθησιν τῆς Καθολικότητος τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἀποκλειστικοί-σεκταριστικοί, μὴ ἀνεκτικοί πρὸς τοὺς διαφωνοῦντας, μάλιστα δὲ καὶ διωκτικοί· ἡ στάσις τῶν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἐστράφησαν καὶ ἐναντίον μας, ὤθησεν ἡμᾶς νὰ ἀποτειχισθῶμεν ἐξ αὐτῶν καὶ νὰ ὀργανωθῶμεν ὡς Ὁρθόδοξοι Ἐνιστάμενοι (1985 κ.έ.).

Ἐν τέλει, τὸ ἀπόλυτον κριτήριόν μας δι' αἰανδήποτε ἐνώσιν μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου παραμένει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιολογία, εἶναι ζήτημα καθαρῶς ἐκκλησιολογικόν.

2. Ποῖον εἶναι τὸ νόημα καὶ ἡ προοπτικὴ τοῦ πιθανοῦ Διαλόγου μετὰ τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι· ὅτι εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν νοεῖται ὡς Διάλογος πρὸς ἀπορρόφησιν ἢ ὑπαγωγὴν ἢ ἔνταξιν ἡμῶν εἰς τὴν Καινοτομίαν ἢ ἐνώσιν τύπου Διασπορᾶς-Μόσχας, ὡς ἄλλωστε μαρτυρεῖται τοῦτο ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν παλαιότερας τινὸς σχετικῆς προσπαθείας (1998-2000), βάσει τῶν σωζωμένων καὶ δημοσιευθέντων τεκμηρίων.

ε. Ὁ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος εἶχεν ἤδη μελετήσει, ἐκ τῆς ρωσικῆς μεταφράσεως, τὸ σχέδιον κειμένον, μὲ τίτλον: «Μνημόνιον Ἀρχῶν Συνεργασίας Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν» (περ. 3 σελίδες Α4, **Α.** Εἰσαγωγικά – §§ α-β, **Β.** Αἴτια διακοπῆς κοινωνίας – §§ α-γ, **Γ.** Ἐνότης καὶ κοινὴ προοπτικὴ – §§ α-γ, **Δ.** Ἀπόρροιαί τῆς ἐνότητος – §§ α-δ), ἐπὶ τῶν θέσεων τοῦ ὁποίου δὲν εἶχε καμμίαν ἐπιφύλαξιν ἢ ἀντίρρησιν, ὡς ἐκ τούτου δὲ τὸ συνυπέγραψε προθύμως μὲ τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

• Τὸ Κείμενον αὐτό, ὄντως βαρυσήμαντον κατὰ τὸ περιεχόμενόν του, ἀποτελεῖ ἓνα **κείμενον-βάσιν**, περιέχον ἱστορικά, θεολογικά-ἐκκλη-

σιολογικά στοιχεῖα μείζονος σημασίας, βλέπον τὸ μέλλον μὲ διορατικότητα, ἀντιμετωπίζον τὰς ραγδαίας ἐξελίξεις μὲ ἀποφασιστικότητα καὶ βασισόμενον εἰς τὴν αἰσιόδοξον προοπτικὴν τοῦ Ἑνωτικοῦ Ὁράματός μας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κοινῆς μας Ἱστορικῆς Κληρονομίας.

Δ΄. Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίαν, ὁ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος ἀπήντησε, μὲ τὸ αὐτὸ οἰκοδομητικὸν ἦθος, εἰς τινὰς ἀκόμῃ ἐρωτήσεις, διευκρινίσας τὴν σχέσιν του μὲ τὸν ἐν Ἀμερικῇ ἀσθενοῦντα Ρῶσον Ἐπίσκοπον κ. Δανιήλ, ὁ ὁποῖος κατ' οὐσίαν ἦτο καὶ εἶναι σύμφωνος μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν στάσιν τῶν ἀπορριπτόντων τὴν ἔνωσιν Διασπορᾶς-Μόσχας· τὴν μετὰ τὴν ἔνωσιν στάσιν τῆς Συνόδου τοῦ μητροπολίτου Λαύρου ἐναντι αὐτοῦ· τέλος δέ, ὅτι ἡ ἐμμονὴ εἰς τὴν πρόταξιν τῆς ἐνώσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Τύχωνος, ὡς ὄρου κοινωνίας μεθ' ἡμῶν, μᾶλλον σύγχυσιν εἶχε προκαλέσει, ἀλλὰ καὶ διαρροάς τινων πρὸς τὴν ἐν Ἑλλάδι Σύνοδον τοῦ κ. Χρυσοστόμου.

α. Ὁ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος, ὡς τελικὸν καὶ καιριώτατον θέμα ἔθεσε τὴν ἄμεσον ἀνάγκην, ὅπως εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον συμπράξωμεν εἰς χειροτονίας Ρώσων Ἀρχιερέων, πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ ἔργου του.

• Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας ἀπήντησε ὁμοφώνως καὶ ἀνεπιφυλάκτως θετικὰ εἰς τὸ αἶτημά του· ἀμέσως δὲ κατηρτίσθη τὸ σχετικὸν πρόγραμμα τῆς ἀποστολῆς δύο Μελῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου εἰς Ὁδοσπὸν Οὐκρανίας καὶ συνεζητήθησαν τὰ ἐπὶ μέρους θέματα περὶ τῶν ὑποψηφίων, περὶ τῶν ἡμερομηνιῶν κ.ἄ.

* * *

Τοιουτοτρόπως ἔληξεν αἰσίως, πρεσβειαίς τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἡ ὄντως καρποφόρος καὶ οἰκοδομητικὴ, ἀνεπιφυλάκτως δὲ ἱστορικὴ αὐτὴ κοινὴ Συνεδρίασις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, πρὸς δόξαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐν τῇ Ἐδρᾷ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Ἐνισταμένων
Φυλῆ Ἀττικῆς, τῇ 17ῃ Νοεμβρίου 2007 ἐκ.ἡμ.
† Ἀγίου Γρηγορίου Νεοκαισαρείας τοῦ Θαυματουργοῦ

Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης

Προσφωνητήριο
εἰς τὴν κοινὴν Συνεδρίαν
τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων
μετὰ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθαγγέλου

Φυλὴ Ἀττικῆς, 16.11.2007 ἐκ.ἡμ.

† Ἀγίου Ἀπ. Ματθαίου

*Σεβασμιώτατε καὶ ἅγιε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ·
Ἐπίσκοπε Ὁδησοῦ καὶ Ταυρίδος κύριε Ἀγαθάγγελε·*

Ὑπὸ τὴν ιδιότητά μου ὡς Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, τὴν στιγμή αὐτὴν ἔχω τὴν ἐξαιρετικὴ τιμὴ νὰ Σᾶς προσφωνῶ καὶ νὰ Σᾶς καλωσορίζω στὴν ἔκτακτη αὐτὴ Συνεδρία τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, μεταφέρων στὸ σεπτὸ πρόσωπό Σας τὶς ἐγκάρδιες εὐχές, τόσον τοῦ ἀσθενοῦντος Μητροπολίτου καὶ Προέδρου μας κυρίου Κυπριανοῦ, ὅσον καὶ ἀπάντων τῶν Σεβασμιωτάτων καὶ Θεοφιλεστάτων Ἀρχιερέων μας, παρόντων καὶ ἀπόντων.

Ἡ στιγμή αὐτὴ εἶναι *ἱστορικὴ*, ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖ ἕναν ἐξέχοντα σταθμὸ στὴν κοινὴ πορεία μας, οἱ ἀπαρχές τῆς ὁποίας ἀνάγονται στὴν δεκαετία τοῦ '60· ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἑναρξιν μιᾶς ὄντως νέας περιόδου στὸν κοινὸ καὶ πολυμέτωπο ἀγῶνα μας γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Κατὰ τὴν δεκαετία τοῦ '20 ἐμφανισθήκαμε μὲ ἕναν ἰδιαίτερο τρόπο ἕκαστος στὸ προσκήνιο τοῦ τότε ταραγμένου κόσμου: **Σεῖς**, οἱ Ρῶσοι ἀδελφοί μας κατὰ τὴν κοινὴν Πίστιν, βιώνετε τὴν τραγωδίαν τῆς Πατρίδος Σας καὶ διοργανώνεσθε ὡς ἰδιαίτερα καὶ ἀνεξάρτητος Δικαιοδοσία ἐκτὸς Ρωσίας, ὡς *Ρωσικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία Διασποράς* (Ρ.Ο.Ε.Δ.): **Ἡμεῖς**, οἱ Ἕλληνες ἀδελφοί Σας κατὰ τὴν κοινὴν Πίστιν, βιώνομε τὴν τραγωδίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαιρέσεως, λόγω τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ *Νέου Ἡμερολογίου* κατὰ τὸ ἔτος 1924, συμφώνως πρὸς τὸ *σχέδιον* τῆς *Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως* τοῦ 1920, τῆς ἀπαρχῆς αὐτῆς τοῦ παναιρετικοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*, ἀποτεριζόμεθα ἐκ τῶν καινοτόμων *Οἰκουμενιστῶν* καὶ συγκροτοῦμε τὸ *Ἀκαινοτόμητον Πλήρωμα* τῶν Ὁρθοδόξων *Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου* ἐν Ἑλλάδι.

Ἐκτοτε, ἐπὶ ἐννέα περίπου δεκαετίες, ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ *πλήγματα* στοὺς κόλπους τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας Κοινοτήτων, τὰ ὁποῖα *πλήγματα* συνεχίζονται, κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ Θεός, μέχρι σήμερον, προκαλοῦσαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ προκαλοῦν σύγχυσιν καὶ εἰς τινὰ *τμήματα* ἀπώλειαν τῶν κριτηρίων τῆς γνησίας ἐκκλησιολογικῆς μας *ταυτότητος*· τὰ *τμήματα* αὐτὰ ἐξέπεσαν τῆς ἐνότητος τοῦ ἀντι-αιρετικοῦ

καὶ **Ἐνωτικῷ Ὁράματός** μας, συνεπεία δὲ τούτου ἐξέπεσαν τῆς ἐνότητος τῶν Πατέρων, τῶν Συνόδων, τῆς Παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς *καθιδρυματικῆς ἐνότητος* τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρώσων γνησίων Ἀντι-οικουμενιστῶν.

Ἔνα τέτοιο *τμήμα* εἶναι καὶ ἡ ὑπὸ τὸν μητροπολίτη Λαῦρο Ἱερὰ Σύνοδος, ἡ ὁποία ἀθέτησε τὴν **Ἱστορικὴν Κληρονομίαν** τῆς *Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Διασπορᾷ*, ἐνωθεῖσα κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιο μὲ τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας.

Ἡ Σεβασμιότητά Σας, ἅγιε Ἐπίσκοπε κύριε Ἀγαθάγγελε, ὡς Προέδρου τῆς Προσωρινῆς Ὑπεράτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῆς *Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς*, ἔχει ἤδη ἐπωμισθῆ τὸ ἱστορικό ὄντως χρέος νὰ διατηρήσῃ ἀνόθευτον τὴν **Ἱστορικὴν Κληρονομίαν** τοῦ Ἁγίου Τύχωνος, Πατριάρχου Μόσχας, τῶν Ρώσων Ἁγίων Νεομαρτύρων, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς, ὡς καὶ τοῦ Ἁγιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαρέτου, τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτοῦ Ἀντι-οικουμενιστοῦ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας ἀναγνωρίζει στὸ πρόσωπό Σας ἕναν θαρραλέο σύγχρονο Ὁμολογητῆ, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ μόνος, ὅπως ἄλλοτε ὁ Ἅγιος Μάρκος Ἐφέσου, ἐν μέσῳ πολλῶν ἀντιξοοτήτων δὲν δειλιάζετε νὰ ἐπωμισθῆτε ἕνα τόσο βαρὺ, ἀλλὰ καὶ ἱερὸ ἔργο.

Μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, ἐξ ἀρχῆς καὶ μὲ τρόπο ἀποφασιστικό, εἶχαμε ἐκφράσει τὴν ἀμετακίνητη θέλησί μας νὰ συμπαρασταθοῦμε στὸν ἱερὸ ἀγῶνά Σας, ὅχι ἀπλῶς καὶ ἀορίστως τείνοντες χεῖρα βοηθείας, ἀλλὰ μὲ τρόπους σαφεῖς καὶ συγκεκριμένους, οἱ ὁποῖοι περιέχονται στὸ σχέδιο κεκείμενο, τὸ ὁποῖο ἐν συνεχείᾳ θὰ μελετήσουμε ἀπὸ κοινοῦ, μὲ τίτλον: **«Μνημόνιον Ἀρχῶν Συνεργασίας Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν»**.

Χθές, κατὰ τὴν ὑποδοχὴ Σας, διευκρινίσατε μὲ πολλὴ σαφήνεια, ὅτι **Ἀγάπη σημαίνει Ἐνότης**, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐνεργοποιῆται ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἐπεκτείνω τὴν σοφὴ παρατήρησί Σας καὶ νὰ τονίσω ὅτι **Ἐνότης σημαίνει Κοινωνία, Κοινωνία Προσώπων**, σημαίνει **ἀλληλοπεριχώρησι**, σημαίνει νὰ βιώνωμε τὸ ὑπερφυῆς ἐν Χριστῷ Μυστήριον: **Ἵμεῖς νὰ ζῆτε ἐν Ἡμῖν καὶ Ἡμεῖς ἐν Ὑμῖν**, ἀμφοτέρω δὲ ἐν τῇ Ἀκτίστῳ Χάριτι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἶθε ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος νὰ εὐλογήσῃ τὴν κοινὴν μας αὐτὴν Συνεδρία, ὥστε νὰ εἶναι καρποφόρος καὶ οἰκοδομητικὴ, στὴν προοπτικὴ πάντοτε τοῦ **Ἐνωτικῷ Ὁράματός** μας καὶ στὰ ὄρια τῆς κοινῆς μας **Ἱστορικῆς Κληρονομίας**.

† Ὁ Ὁραεὼν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτὴς Προέεδρος

Μνημόνιον Ἀρχῶν Συνεργασίας Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν

Ἐν τῇ Ἐδρᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Ἐνισταμένων
Φυλῆ Ἀττικῆς, τῇ 16ῃ Νοεμβρίου 2007^ω ἐκ.ἡμ.
† Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου

A. Εἰσαγωγικά

α. Δυνάμει τῆς Ἀποφάσεως 7, ληφθείσης ὑπὸ τῆς τακτικῆς ἐτησίᾳ Συνεδριάσεως ΛΔ΄/4.10.2007 ἐκ.ἡμ. τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, σήμερον τὴν 16ην Νοεμβρίου 2007 ἐκ.ἡμ. ἔχομεν τὴν ἰδιαιτέραν εὐλογίαν νὰ συνεργώμεθα ἀπὸ κοινοῦ εἰς Συνοδικὴν Διάσκεψιν ἢ Διαρκῆς Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, ἧτοι ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κύριος Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ἀλανίας κύριος Γεώργιος, ὡς καὶ οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κύριος Χρυσόστομος, Μεθώνης κύριος Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κύριος Κλήμης, Γραμματεῖς, μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Ὀδησοῦ καὶ Ταυρίδος κυρίου Ἀγαθαγγέλου, Προέδρου τῆς Προσωρινῆς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς.

β. Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, ὡς καὶ ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ὀδησοῦ καὶ Ταυρίδος κύριος Ἀγαθάγγελος, διατελέσας μέχρι πρό τινος μέλος τῆς ὑπὸ τὸν μητροπολίτην κύριος Λαῦρον Ρωσικῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἔχουν ἀπορρίψει ἀποφασιστικῶς τὴν ἀπὸ 4/17.5.2007 ἔνωσιν τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ. μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καὶ ἔχουν διακόψει ὀριστικῶς πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τῆς Δικαιοδοσίας τοῦ μητροπολίτου Λαύρου.

B. Αἷτια διακοπῆς κοινωνίας

α. Ἡ ἀποφασιστικὴ καὶ ὀριστικὴ ἀπόρριψις τῆς ἐν λόγῳ ἐνώσεως Διασποράς-Μόσχας, ὡς καὶ ἡ συνακόλουθος διακοπὴ κοινωνίας τῶν Ἐνισταμένων (ὡς καὶ τῶν κοινωνούντων Αὐτοῖς Ρουμάνων καὶ Βουλγάρων Ἀντι-οικουμενιστῶν), μετὰ τῆς Συνόδου ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Λαῦρον, ἢ ὅποια ὑφίστατο ἐπισημῶς ἀπὸ τοῦ 1994, ἐθεωρήθη ὡς ἐπιβεβλημένη, ἐπειδὴ ἀνηρέθη de facto ἡ ἐκκλησιολογικὴ βάση καὶ τὸ ἀντι-οικουμενιστικὸν θεμέλιον τῆς ἐγκαθιδρυθείσης ἐνώσεως ἐν ἔτει 1994, ἢ ὅποια προέβλεπε τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν, ὅτε ἡ ἀποστασία ἐξαπλοῦται καὶ οἱ λεγόμενοι ἐπίσημοι ἀντιπρόσωποι τῆς Ὁρθοδοξίας, τοιοῦτοι ὡς τὸ

Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἄλλα Πατριαρχεῖα, ὑποχωροῦσι πλήρως ἐκ τῶν θέσεων αὐτῶν καὶ ἀκολουθοῦσι τοὺς νεωτεριστὰς καὶ οἰκουμενιστὰς, εἶναι πολὺ σημαντικὸν διὰ τοὺς γνησίους Ὁρθοδόξους νὰ ἐνοῦνται, νὰ συμβαδίζωσι καὶ νὰ ἀντιτίθενται εἰς τοὺς προδότας τῆς Ὁρθοδοξίας τῶν Ἁγίων Πατέρων».

(*Ἀπόφαισις τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ., Νο 3/50/148, 3/16.8.1994, § 56*).

6. Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος κύριος Ἀγαθάγγελος διακατέχεται ἀπὸ τὴν πεποίθησιν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ὅτι ἡ ἀποτειχίσις Αὐτοῦ ἐκ τῆς Δικαιοδοσίας ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Λαῦρον, μετὰ τὴν ἔνωσιν Διασπορᾶς-Μόσχας, ἦτο καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀναγκαία, ἐφ' ὅσον τὸ ὑπ' αὐτὸν τμήμα τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς συνεχίζει νὰ διακρατῇ ἀνόθευτον τὴν *Ἱστορικὴν Κληρονομίαν* τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ., νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ ἐχέγγυα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας καὶ νὰ παραμένῃ ἀμέτοχον τῆς φθορᾶς ἐκ τῆς πνευματικῆς νόσου τοῦ ἀντικκλησιαστικοῦ *Οἰκουμενισμοῦ καὶ Σεργιανισμοῦ*.

γ. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων καὶ ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος κύριος Ἀγαθάγγελος ἔχουν τὴν κοινὴν αἴσθησιν, ὅτι κατὰ τὴν ἔνωσιν Διασπορᾶς-Μόσχας, ὄχι μόνον *συνεκολλήθησαν* ἑτερογενῆ *ἐκκλησιαστικὰ σώματα*, ἀλλ' ὅτι ἤνοιξεν ἤδη ἡ ὁδὸς πρὸς σταδιακὴν *ἀφομοίωσιν* τῆς Διασπορᾶς καὶ *de facto συγχώνευσιν* αὐτῆς ὑπὸ τῆς κυριάρχου *οἰκουμενιστικῆς νοοτροπίας*, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἔχουν διαβρωθῆ ἅπασαι αἱ λεγόμεναι ἐπίσημοι Τοπικαὶ Δικαιοδοσίαι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν περαιτέρω δέ, ἔχουν τὴν κοινὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ σταδιακὴ ἀπώλεια τῆς αὐτοτελείας τῆς Διασπορᾶς καὶ ἡ πλήρης ἀπορρόφισις αὐτῆς θὰ ἐπέλθῃ ἀφεύκτως καὶ συντόμως.

Γ. Ἐνότης καὶ κοινὴ προοπτικὴ

α. Ἐξ αἰτίας τῶν δραματικῶν αὐτῶν ἐξελίξεων, τῶν θλιβόντων ἡμᾶς βαθύτατα, οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ Ρωσία/Διασπορᾷ *Ἀντι-οικουμενισταί*, οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῶν Ἐνισταμένων καὶ τὴν Δικαιοδοσίαν τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου κυρίου Ἀγαθαγγέλου, αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ διακηρύξουν, ὅτι ἡ λειτουργικὴ καὶ εὐχαριστιακὴ κοινωνία αὐτῶν ἰσχύει, μὴ διακοπεῖσα ποτέ, θὰ παραμείνουν δέ, χάριτι Θεοῦ, ἠνωμένοι ἀρρήκτως, διὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ τῆς κοινῆς ἐκκλησιολογικῆς αὐτοσυνειδησίας αὐτῶν, ὡς αὕτη εἶχε συνομολογηθῆ κατὰ τὴν ἔνωσιν Διασπορᾶς-Ἐνισταμένων ἐν ἔτει 1994.

6. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν, οὔτε βεβαίως ἐπιδιώκομεν, νὰ *σώσωμεν* τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς ἐνίοτε κατηγοροῦμεθα ἐπιπολαίως, ἐφ' ὅσον ἔχομεν τὴν ἀδιάσειστον πεποίθησιν, ὅτι ἀποτειχιζόμενοι ἐκ τῶν *Οἰκουμενιστῶν*,

συγκροτοῦμεν τὸ Ἀκαινοτόμητον Ὁρθόδοξον Πλήρωμα καὶ εὐρισκόμεθα ἐν τῇ ἐνότητι τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῇ ἐνότητι τῶν Πατέρων καὶ τῶν Συνόδων, υἰοθετοῦντες ὄχι τὸ ἀντι-εκκλησιαστικὸν Πρωτεῖον τῆς Διοικήσεως/Δικαιοδοσίας, ἀλλὰ τὸ Πρωτεῖον τῆς Ἀληθείας, τοῦ Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ διδάσκοντος, ὅτι «ὅσον ἀποδιῦσάμεθα» τῶν Καινοτόμων, «ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς καὶ ἁγίοις Πατράσι· καὶ ὡσερ τούτων» τῶν Καινοτόμων «χωρίζομεθα, οὕτως ἐνοῦμεθα τῇ Ἀληθείᾳ καὶ τοῖς ἁγίοις Πατράσι τοῖς θεολόγοις τῆς Ἐκκλησίας» (Πρβλ. ΡΓ τ. 160, στλ. 536CD) .

γ. Ἡ θεάρεστος προοπτικὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ θεμελιωδῶς ἐνωτικῆ, ἐφ' ὅσον ἀποβλέπει εἰς τὴν εἰρήνευσιν καὶ ἐπανένωσιν τῶν διηρημένων Ὁρθοδόξων διὰ μέσου τῆς συνοδικῆς καταδίκης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιον, ἐντὸς δὲ αὐτῆς τῆς ἐνωτικῆς προοπτικῆς εἶχε παλαιότερον κινήθῃ δραστηριῶς καὶ ἀποφασιστικῶς ἡ Ρωσικὴ Διασπορά, ἰδίως ἀπὸ τοῦ Ἀγιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαρέτου (1965-1985) καὶ ἐξῆς.

Δ. Ἀπόρροιαί τῆς ἐνότητος

α. Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ρωσίας/Διασπορᾶς, ἔχοντες βαθεῖαν τὴν πεποίθησιν διὰ τὸν αἰρετικὸν καὶ συγκρητιστικὸν χαρακτῆρα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ θεωροῦντες αὐτὸν κυριολεκτικῶς ὡς παναίρεσιν, ἐκφράζουν τὴν κοινὴν αὐτῶν ἀπόφασιν, ὅπως ἠνωμένοι συμβαδίζουσιν καὶ ἀντιτίθενται εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐκκλησιολογικῆς αὐτῆς αἰρέσεως.

β. Ἡ σύσφιγξις τῶν σχέσεων ἡμῶν θὰ ἐκφρασθῇ ἐν πρώτοις διὰ τῆς προθύμου συμπράξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων εἰς χειροτονίας Ρώσων Ἀρχιερέων, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς διοικητικῆς δομῆς τῆς ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπον κύριον Ἀγαθάγγελον Δικαιοδοσίας.

γ. Ἐπισημαίνεται ὁ ἐκατέρωθεν σεβασμὸς ἐπὶ τῶν δικαιοδοσιακῶν δικαιωμάτων, δάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων, εἰς ἐκάστην περιοχὴν, ὡς καὶ ἡ δυνατότης ἐφαρμογῆς, κατόπιν ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ συνεννοήσεως, μιᾶς εἰδικῆς σχέσεως προσωρινοῦ χαρακτῆρος ἄχρι καιροῦ Ἱερέων τινῶν, Ἐνοριῶν καὶ Μονῶν, εὐρισκομένων μὲν ἐντὸς τῶν ὁρίων μιᾶς ἐκ τῶν δύο Δικαιοδοσιῶν, ἐξυπηρετουμένων ὅμως κατ' οἰκονομίαν ὑπὸ τῆς ἐτέρας.

δ. Ἡ ἐνότης ἡμῶν εἶναι ἀναγκαῖον, ὅπως ἐκφράζεται περαιτέρω διὰ τῆς μνημονεύσεως τῶν Σεβασμιωτάτων Προέδρων εἰς τὰς Θείας Λειτουργίας, διὰ τῶν Ἑορτίων Γραμμάτων, διὰ τῶν κατὰ καιροὺς συλλειτουργιῶν εἰς ἐπισήμους Ἑορτάς, διὰ τῆς ἀλληλο-βοηθείας εἰς ἐξαιρετικὰς μάλιστα περιπτώσεις (ἀνθρωπιστικαὶ κρίσεις κ.ἄ.), ὡς καὶ διὰ παντὸς ἄλλου

προσφόρου ἐκκλησιαστικοῦ τρόπου, ἐν τῷ πνεύματι πάντοτε τῆς εὐαγγελικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης.

* * *

Ἐν τῇ ἐλπίδι, ὅτι ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος καὶ τὸ ἱερὸν νέφος τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ εὐλογοῦν, ἐνισχύουν καὶ καθοδηγοῦν ἡμᾶς εἰς τὴν κοινὴν πορείαν ἡμῶν πρὸς ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ἀληθείᾳ τῆς Πίστεως καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνυπογράφομεν τὸ παρὸν *Μνημόνιον Ἀρχῶν Συνεργασίας Ἑλλήνων καὶ Ρώσων Ἀντι-οικουμενιστῶν*.

**Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος
τῶν Ἐνισταμένων**

**Ὁ Πρόεδρος
τῆς Προσωρινῆς Ὑπερτάτης
Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ.**

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανός,
Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

† Ὁ Ὀδησοῦ καὶ Ταυρίδος Ἀγαθάγγελος

† Ὁ Ἀλανίας Γεώργιος

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Χρυσόστομος

† Ὁ Μεθώνης Ἀμβρόσιος

† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης, Γραμματεὺς